

Postanowienie z dnia 7 października 1999 r.

II UKN 542/99

Zarzut naruszenia przepisu prawa materialnego nie może stanowić usprawiedliwionej podstawy kasacji od postanowienia odrzucającego skargę o wznowienie postępowania.

Przewodniczący: SSN Teresa Romer, Sędziowie SN: Roman Kuczyński, Barbara Wagner (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 7 października 1999 r. na posiedzeniu niejawnym sprawy z wniosku Leokadii O. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w B. o emeryturę, na skutek kasacji wnioskodawczyni od postanowienie Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 24 czerwca 1999 r. [...]

p o s t a n o w i ł:

o d d a l i ć kasację.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny w Gdańsku postanowieniem z dnia 24 czerwca 1999 r. [...] odrzucił skargę Leokadii O. o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem tego Sądu z dnia 24 lutego 1999 r. oraz oddalił wniosek o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu Sądowi.

Wnioskodawczyni podała trzy podstawy wznowienia: „pogwałcenie przez Sąd Apelacyjny obowiązującego w RP prawa i jego obrazę, zaprzeczenie prawdy obiektywnej a przede wszystkim powszechnego doświadczenia życiowego”; „alternatywne dopuszczenie dowodów z dzienników szkolnych tj. o dokładne przejrzanie i dokonanie wyciągów z dzienników lekcyjnych Liceum Pedagogicznego w I. z klas do których uczęszczała w latach 1966 - 1970, celem dokładnego ustalenia ilości dni wolnych od nauki szkolnej w spornym okresie”; przeprowadzenie dowodu z zespołu biegłych d/s rolnictwa indywidualnego i d/s szkolnictwa średniego, które to zespoły miały się usto-

sunkować do wiarygodności i zasadności ustaleń Sądu Wojewódzkiego w Bydgoszczy”.

W ocenie Sądu, skarga nie przytacza ustawowych podstaw wznowienia. Z jej sformułowania za „potencjalną podstawą wznowienia postępowania” mógłby być uznany art. 403 § 2 KPC. „Sposób ujęcia podstawy ... nie spełnia jednak przesłanek do uznania skargi w tym zakresie ... jako wypełniającą dyspozycję art. 403 § 2 k.c”. Okoliczności faktyczne, czy uczęszczając do Liceum Pedagogicznego skarżąca mogła pracować w gospodarstwie rolnym były przedmiotem ustaleń Sądów. Wniosków dowodowych po raz pierwszy powołanych w skardze nie składała, choć nie są to dowody ujawnione po zakończeniu sprawy. Wniosek o powołanie biegłych polega na nieporozumieniu, albowiem to Sąd ocenia wiarygodność i moc dowodową opinii biegłych, a nie biegli wiarygodność i zasadność ustaleń Sądu.

Leokadia O. zaskarżyła to postanowienie kasacją. Wskazując jako jej podstawę „naruszenie prawa materialnego tj. art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 17.X.1991 o rewaloryzacji emerytur i rent” pełnomocnik skarżącej wywodził, że we „wniosku o wznowienie przedłożyła szereg nowych informacji i dowodów, które zgodnie z art. 403 § 2 kpc winny zostać uwzględnione przez Sąd Apelacyjny”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pełnomocnik skarżącej zarzuca naruszenie przez Sąd art. 5 ust. 3 ustawy rewaloryzacyjnej nie podając pełnego tytułu tego aktu oraz miejsca jego publikacji. Prawdopodobnie zarzut dotyczy przepisu ustawy z dnia 17 października 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 104, poz. 450 ze zm.), gdyż ten akt określa się niekiedy jako „ustawę rewaloryzacyjną”. Art. 5 ust. 3 powołanej ustawy nie mógł zostać naruszony przez Sąd albowiem nie stanowił on podstawy prawnej rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonym postanowieniu.

Z uzasadnienia skargi można wnosić pośrednio, że pełnomocnik Leokadii O. zarzuca Sądowi naruszenie także art. 403 § 2 KPC. Zarzut taki jest bezzasadny. Zgodnie z tym przepisem można żądać wznowienia postępowania w razie późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu. W obszernych motywach zaskarżonego postanowienia

Sąd wyjaśnił dlaczego podane przez skarżącą w skardze o wznowienie postępowania okoliczności i dowody nie mają cech nowości. Należy w pełni podzielić stanowisko, że okoliczności dotyczące nauki w szkole i znaczenia tego faktu dla możliwości pracy w gospodarstwie rolnym rodziców były wyjaśniane i rozważane przez Sąd, stanowiąc przedmiot ustaleń, zaś „nowe” dowody skarżąca mogła powołać w postępowaniu poprzednim, gdyż były jej one wówczas znane. Po zakończeniu postępowania [...] nie zostały ujawnione żadne takie okoliczności i dowody, które nie istniałyby przed wydaniem wyroku w dniu 24 lutego 1999 r.

Mając powyższe na względzie Sąd Najwyższy, stosownie do art. 393¹² KPC, orzekł jak w sentencji.

=====